

*Рекомендації батькам, які виховують дітей
з особливими освітніми потребами (порушення слуху)*

- Спілкуватися необхідно в добре освітленому місці.
- Нічого не повинно заважати дитині бачити обличчя педагога, не слід в процесі розмови відвертатися від дитини.
- Вимовляти слова потрібно чітко, говорити в середньому темпі, природно, емоційно.
- Слід добирати прості речення, широковживані слова.
- Можна використовувати природні жести (наприклад, вказівний жест), але не зловживати.
- Необхідно стояти поруч з дитиною, яка має порушення слуху.
- Постійно контролювати розуміння дитиною суті завдань та інструкцій до їх виконання.
- Не треба надто гучно говорити, за необхідності незрозумілу частину розмови повторюють.
- У великих та багатолюдних приміщеннях складніше спілкуватись з людьми, що поганочують.
- Не намагайтесь надмірно чітко вимовляти слова – це змінює артикуляцію і створює додаткові труднощі.
- Вербальна інформація максимально повинна підкріплюватись та ілюструватись зоровою (використання наочності).
- Дитина повинна усвідомлювати себе повноцінним членом колективу, тому не слід робити з неї центр уваги, демонструвати поблажливе ставлення.
- По можливості дозувати шумове навантаження, яке для дитини не тільки не несе жодної користі, але і шкодить, бо виснажує нервову систему.

Підготувала:
сестра медична
Дутка С.Л.